

Børne- og Undervisningsudvalget
Christiansborg

Lov- og
Kommunikationsafdelingen

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Tlf. 3392 5000
Fax 3392 5567
E-mail uvm@uvm.dk
www.uvm.dk
CVR nr. 20-45-30-44

Svar på spørgsmål 210 (Alm. del):

I brev af 6. maj 2013 har udvalget efter ønske fra Anni Matthiesen (V) stillet mig følgende spørgsmål:

03-06-2013

Spørgsmål 210:

"På en fri grundskole kan der søges om SPS til elever i undervisningen. I dag er det frivilligt, hvorvidt den vil give økonomisk støtte til de samme børn i en privat SFO. Alternativet er, at børnene flyttes mellem en fri grundskole i undervisningstimerne og en kommunal SFO-ordning i eftermiddagstimerne.

- a. Mener ministeren, at det er i barnets tarv at flytte børn fra en fri grundskole til en kommunal SFO-ordning hver dag, for at de kan modtage den socialpædagogiske støtte, som de har behov for?
- b. Mener ministeren ikke, at det ville være i barnets tarv at lade SPS-midler følge barnet på en fri grundskole, så barnet ikke risikerer at skulle flyttes mellem en fri grundskole i undervisningstimerne og en kommunal SFO-ordning i eftermiddagstimerne?
- c. Socialpædagogisk støtte til et barn på en fri grundskole kan på nuværende tidspunkt kun benyttes til undervisning. Hvordan vil ministeren sikre, at barnet kan få støtte i en heldagsskole, hvor aktivitetstimer indgår?"

Svar:

Jeg lægger til grund, at spørger forudsætter, at lovgivningen tillægger elever i kommunale skolefritidsordninger en adgang til en form for pædagogisk støtte, af spørger betegnet som socialpædagogisk støtte, mens børn i frie grundskolers skolefritidsordninger ikke har tilsvarende adgang til en sådan form for støtte. Jeg kan imidlertid oplyse, at det efter lovgivningen ikke forholder sig således.

Om de gældende regler for skolefritidsordninger på henholdsvis folkeskoler og frie grundskoler kan jeg oplyse følgende:

På folkeskoleområdet følger det af folkeskolelovens § 3, stk. 5, at folkeskolen kan tilbyde børn optagelse i en skolefritidsordning, hvis børnene er optaget i skolen eller har nået den alder, hvor de tidligst ville kunne optages i børnehaveklasse.

Adgangen til at etablere skolefritidsordninger blev oprindeligt indført ved lov nr. 287 af 6. juni 1984, og reglerne har været uændrede siden da.

Af reglernes forarbejder fremgår bl.a. følgende:

”Der vil efter forslaget blive mulighed for, at kommunerne i samarbejde med forældrene kan indrette fritidsordninger i overensstemmelse med lokale ønsker. Det vil således – ligesom på daginstitutionsområdet – være den enkelte kommunalbestyrelse, der efter individuel vurdering af behovet fastsætter antallet af medarbejdere ved fritidsordningen og personalets uddannelse, ligesom også fastsættelsen af åbningstiden, lokalernes indretning m.v. er overladt til lokal afgørelse.”

Det er således kommunalbestyrelsen, der ud fra en individuel vurdering af behovet i den pågældende skolefritidsordning fastsætter antallet af medarbejdere, ligesom serviceniveauet – og dermed omfanget af de midler, der afsættes til ordningen – bestemmes af kommunalbestyrelsen.

I vurderingen heraf kan også indgå, om der er børn i skolefritidsordningen, der har særlige behov for støtte.

Det følger endvidere af folkeskolelovens § 44, stk. 2, nr. 6, at skolebestyrelsen inden for de mål og rammer, som kommunalbestyrelsen har fastsat, fastsætter principper for skolefritidsordningens virksomhed.

Også ved fastsættelsen af disse principper kan der tages højde for, om der er børn med særlige behov i skolefritidsordningen.

Folkeskoleloven indeholder imidlertid ikke bestemmelser, der giver børn i skolefritidsordninger et retskrav på bestemte normeringer m.v., herunder særlige former for pædagogisk støtte.

Med hensyn til frie grundskoler følger det forudsætningsvis af friskolelovens § 15, at sådanne skoler kan etablere skolefritidsordninger.

Det er den enkelte frie skoles bestyrelse, som i givet fald træffer beslutning om antallet af medarbejdere, serviceniveauet osv., og i vurderingen heraf kan også indgå, om der er børn i skolefritidsordningen, der har særlige behov for støtte.

Det følger af friskolelovens § 23, nr. 2, at kommunalbestyrelsen kan yde tilskud til driften af skolefritidsordninger.

Ved fastlæggelsen af størrelsen af et sådant tilskud kan kommunalbestyrelsen bl.a. lade det indgå i beslutningsgrundlaget, om der er børn med særlige behov i skolefritidsordningen.

Friskoleloven indeholder imidlertid – i lighed med folkeskoleloven – ikke bestemmelser, der giver børn i skolefritidsordninger et retskrav på bestemte normeringer m.v., herunder særlige former for pædagogisk støtte.

Forældre, der vælger at lade deres børn benytte en fri grundskoles skolefritidsordning, fraskriver sig således ikke rettigheder, som de ville have haft, hvis børnene benyttede en kommunal skolefritidsordning.

Den gældende lovgivning på dette område giver således mulighed for lokale forskelle i serviceniveauet på skolefritidsordninger, herunder skolefritidsordninger på folkeskoler og frie grundskoler. Det gælder også i forhold til børn med særlige behov.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at kommunalbestyrelsen efter dagtilbudslovens § 4 har pligt til at sikre det nødvendige antal pladser i dag-, fritids- og klubtilbud m.v. Kommunalbestyrelsen kan opfylde denne forpligtelse f.eks. ved etablering af skolefritidsordninger efter folkeskoleloven, fritidshjem efter dagtilbudsloven eller kombinationer heraf.

Hvis kommunen opretter fritidshjem efter dagtilbudsloven til aldersgruppen, har kommunen efter dagtilbudslovens § 4, stk. 2, pligt til at tilbyde støtte til de børn, der har behov for støtte for at kunne trives og udvikle sig i fritidshjemmet. Der er ikke krav om, at fritidshjemmet etableres i tilknytning til eksisterende institutioner, f.eks. en kommunal folkeskole.

Med venlig hilsen

Christine Antorini